

Hrdinovia viery - Nóach

Slovo hrdina znie ľakavo. Snáď je túžbou každého človeka byť hrdinom, možno iba raz v živote vykonať hrdinský skutok. Hrdinom však je možné byť za rôznych okolností, v rôznych situáciách za rôznym účelom a s rôznym zámerom, alebo za všelijakou ideou. Poznáme aj hrdinov každodenného života, tých si však menej všímame sú menej populárni a málo príťažliví. Na podporu hrdinských skutkov sa robia vo verejných médiách vyhodnotenie a dávajú sa za to odmeny a ocenenia. Niektoré povolania a zamestnania sú tak povediac predurčené na hrdinské skutky a ich odmena nie je často adekvátna tomu čo vykonali napríklad pre záchranu života. Niektoré vykonajú hrdinský skutok iba tak bez rozmyslenia, proste akosi podvedome. Na otázku prečo sa hrdina zachoval práve tak ako sa zachoval, ani sám nevie dať dostatočné vysvetlenie, alebo uviesť dôvod konania. Čo nám k takýmto skutkom hovorí sväté Písmo?

„Dobrý človek vynáša dobré z dobrého pokladu svojho srdca a zlý človek vynáša zlé zo zlého. Lebo z plnosti srdca hovorí jeho ústa.“ Lukáš 6:45. Alebo:

„Preto nič nesúďte predčasne, dokiaľ nepríde Pán, ktorý osvieti to, čo je vo tme skryté, a zjavi úmysly srdc, a vtedy každý dostane pochvalu od Boha.“ 1. Korintským 4: 5. A tiež:

„Preto sa i modliedme vždy za vás, aby vás náš Boh urobil hodnými povolania a mocne splnil každý dobrý úmysel a dielo viery, aby meno nášho Pána Ježiša bolo oslávené vo vás a vy v ňom podľa milosti nášho Boha a Pána Ježiša Krista.“ 2. Tesalon. 1:11,12.

Človek nie len hovorí, ale aj koná podľa toho čo má v srdci, podľa toho ako zmyšľá. Krátkodobí náhly dobrý, alebo hrdinský skutok ešte nemusí odrážať celkové zmyšľanie, môže však poukázať, že človek ktorý takto koná nie je ešte celkom zlý, alebo skazený. V našich očiach sa stáva hrdinom taký človek, ktorý sa v ťažkej situácii zachová nezvyčajne odvážne, alebo obetavo. Hrdinské správanie je teda správanie, ktoré sa vymyká z bežného správania a konania. Ak je to iba raz, alebo nie je to každodennou záležitosťou, tak ide o hrdinský jednorazový čin. Tento môže byť vykonaný podvedome, alebo vedome. Vedomý má v našich očiach vyššiu hodnotu ako ten, ktorý bol vykonaný, iba podvedome. Často si konajúci, ani neuvaží závažnosť, alebo riziko konania. Ľudia, ktorí sa hrdinsky správajú celý život a ich konanie sprevádza obetavosť by mali byť vysoko hodnotení v našej spoločnosti. Takéto správanie je nápadné a vstupuje do povedomia spoločnosti najmä na politickej scéne.

Disidenti za niektorých okolností sú pomerne dlho v povedomí a aj keď nie sú vždy patrične odmenení, predsa sú v povedomí spoločnosti a sú určitými hrdinami. Sú to ľudia, ktorí za svoj politický postoj, alebo skutok niesli určité prenasledovanie, útlak a dôsledky, pokiaľ sa nezmenil politický režim. Takýto ľudia nie sú vždy aj po morálnej stránke na výške a vzorom, ale ich predchádzajúci postoj im dáva určitú kvalifikáciu hrdinov. Sú to ľudia, ktorí v určitom čase mali iný postoj ako tí čo vládli a uplatňovali si právo silnejšieho. Ich charakteristickým znakom bolo, že verili v inú spravodlivosť, alebo spôsob vládnutia. Dá sa povedať, ich presvedčenie – viera usmerňovali ich reč a konanie. V určitom slova zmysle sa dá povedať, že boli hrdinami viery.

Z tejto úvahy vyplýva, že okolnosti a reakcie na nich dávajú možnosť hrdinstva, hrdinského konania a správania. Biblia pozná a charakterizuje tiež takýchto ľudí napríklad aj takto:

„Anjel Hospodinov sa mu zjavil a povedal: Hospodin je s tebou, silný hrdina!“ Sudcovia 6:12

Človek je hrdinom, lebo Boh je s ním, inak tiež môžeme povedať Božie požehnanie je s ním. Toto nám dosvedčuje aj ďalší výrok, ktorý zaznel pre Izrael:

„Hospodin, tvoj Boh, je uprostred teba ako zachraňujúci hrdina.“ Sofoniáš 3:17

Preto je niekto hrdinom, lebo ho Boh zachraňuje svojou hrdinkosťou, teda hrdinstvo patrí Bohu a na človeku sa to prejavuje. Ďalší takýto výrok je aj tento:

„V ten deň Hospodin mocnosť bude nádhernou korunou a ozdobným vencom pre zvyšok svojho ľudu a duchom práva tým, čo sedia pri súde, hrdinskou silou tým, čo odvracajú boj k bráne.“ Izaiáš 28:5,6

Boh je hrdinskou silou tým čo sú v pravdivom Božom súde, t. j. poznajú Boha, chápu Ho, sú pri ňom a sú za Jeho ciele a zámery. V tomto výroku sú bojovníkmi a obrancami Božích vecí a zámerov. Toto znova potvrdzuje, že okolnosti dávajú možnosť byť hrdinom. Ďalším poznatkom je, že hrdinstvo pochádza od Boha a hrdinami sú tí, s ktorými je Boh, alebo Božie požehnanie. V konečnom dôsledku to hrdinstvo patrí Bohu.

Stať v Novej Zmluve, v liste Židom je 11. kapitola je nazvaná „hrdinovia viery.“ Je zaujímavé, že slovo hrdina, alebo hrdinovia sa v NZ nevyskytuje, vid' rôzne konkordancie, alebo prehliadače Písma. Napriek tomu niektorí prekladatelia túto časť Biblie nazvali staťou hrdinov viery. Sú tu opísaní ľudia, ktorí verili Bohu a svoje konanie usmerňovali v zhode s vierou v Boha.

Vieme, že prví ľudia zlyhali práve vo viere a v dôvere Pánu Bohu. Boh povedal, ale oni konali v rozpore s tým čo povedal Pán Boh. Myslím, že túto históriu dobre poznáme. Stať liste Židom opísaná v 11. kapitole začína definíciou o viere a pokračuje tým čo na základe tejto viery konali ľudia. Ako jednali, ako zmyšľali. Je to napísané takto:

„Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejame, a dôvodom toho, čo nevidíme. Ňou si predko-via získali dobré osvedčenie.“ Židom 11:1,2. Dalej sa píše: „Vierou priniesol Ábel hodnotnejšiu obeť Bohu ako Kain. Ňou si získal vysvedčenie, že je spravodlivý, keď sa sám Boh priznal k jeho darom, a ňou hovorí, aj keď je mŕtvý. Vierou bol uchvátený Henoch, aby nevidel smrť, a nenašli ho viac, lebo Boh ho uchvátil. A skôr, ako bol uchvátený, dostalo sa mu osvedčenia, že si ho Boh obľúbil.“ Ver. 4 a 5.

Tieto dva verše nám ukazujú na to aký význam má veriť Bohu a čo to pre človeka môže znamenať. Vierou bol pred Bohom Ábel spravodlivejší ako Kain. Vierou bol Henoch uchránený zákonu úmrtia a v tom čase bežného obradu pochovávaní. Bol jednoducho prevtelený do nového večného tela a prijatý do večnej prítomnosti Božej. I keď je o tom tak málo povedané, ale myslím, že je to viac ako príťažlivé, pôsobí to silou Božej lásky, moci a milosti voči nám ľuďom. O Ábelovi a Henochovi toho veľa nevieme. Vieme však to, že ich život, ich životné postoje a charakter bol usmernený vierou v Boha. Viera, presvedčenie a skutočný prejav života to je večná dilema v ľudskom živote. Čím viac je ľudský život v zhode a v realizovaní toho v čo veríme, tým viac sa to približuje hrdinskému spôsobu života. Biblia nám hovorí za takýmto spôsobom života Boh oceňuje. Ak nás to oslovuje je tu jedinečná možnosť v modlitbe si takýto život vyprosiť od Toho, ktorý ho má v moci dávať.

Čo všetko takýto spôsob života prináša?

Verš 6 nám hovorí toto:

„Bez viery však nie je možné páčiť sa Bohu. Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú.“

Je viera všeobecná, človek proste žije a verí v určité predstavy, alebo veci, je to samozrejmosťou a nutnosťou v živote ľudí. Tu však pojednávame o viere v Boha a tá má svoju hodnotu a vážnosť, má v sebe to, čo vedie do inej dimenzie, do večnosti. Do večnosti Stvoriteľa a Správateľa všetkého. Život s vierou v Boha prináša večnosť s Bohom a bez tejto viery, je večnosť bez Boha. Jeden rozmer je večnosť a druhým rozmerom je spôsob života tu na zemi. Aký je tento život viery tu na zemi a čo všetko prinášal ľuďom ktorý takto žili? Vo verši 7 je napísané:

„Vierou Nóach, prijímúc od Boha znamenie o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bázňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Touto vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti z viery.“

Toto je úžasný poznatok. Toto je úžasná veta, ktorá vyjadruje pravdivú skutočnosť! Človek, ktorý veril v Boha, keď iní o toto vôbec už nedbali! Bolo to niečo mimoriadne a Pán Boh to ocenil. Komunikoval s Nóachom a ten bol na túto komunikáciu citlivý, bral ju nadovšetko veľmi vážne a podľa toho konal. Nielen on Nóach, ale ovplyvnil tým aj svoju rodinu. Viera a dôvera v Boha boli podnetom správať sa inak

ako ostatní, konať inak ako iní ľudia. Výsledok bola záchrana nielen pre jeho rodinu, ale bola to záchrana pre celé ľudstvo. Bol tu začiatok novej ľudskej generácie. Ľudský život mal pokračovanie. O Nóachovi a jeho spôsobe života sa môžeme viac dozvedieť z Biblie. Jeho spôsob života za stavu, keď ľudstvo odmietalo a zavrhovalo vieru v Boha a správanie sa podľa Božích požiadaviek bol hrdinským prejavom, bol životom hrdinu. Hrdinstvo, ktoré vyvieralo z viery v Boha, bolo Bohom požehnané. Je zaujímavé, že svojím spôsobom života, odsúdil ostatných. Totiž súd leží v tom, že aj ostatní mohli veriť, mohli žiť a konať práve tak ako Nóach.

Nakoľko toto poznanie hovorí do dnešných dní nech každý posúdi sám pre seba. Nielen zväžiť a posúdiť, ale urobiť i praktické kroky vo svojom živote. Môže sa zmeniť, alebo upevniť v tom smere pre ktorý sa sám rozhodol. Vieme však, že spôsob života „viery v Boha“ je odkazom pre našu budúcnosť a pre večnosť. Tu sa rozhoduje o večnosti s Bohom, alebo večnosti bez Boha. Z Písma sa dozvedáme tiež o reálnej skutočnosti tu na zemi pre ľudstvo:

„A keď je reč o príchode nášho Pána Ježiša Krista a o tom, že sa spoločne zhromaždíme k Nemu, prosíme vás, bratia, nedajte sa tak ľahko sklátiť v presvedčení, alebo zastrašiť ani duchom ani slovom ani údajne našim listom, akoby deň Pánov už nastával. Nech vás nikto nijako neoklame. Lebo prv musí prísť odpadnutie a zjaviť sa človek nepravosti, syn zatratenia, ktorý sa bude protivíť a povyšovať nado všetko, čo sa volá Boh, alebo je predmetom zbožného uctievania, takže sa posadí do Božieho chrámu a bude sa vydávať za Boha. Či sa nepamätáte, že som vám hovoril o tom, keď som bol u vás?“ 2.Tesalon.2:1-5.

O tom, že príde Pán Ježiš Kristu znova nepochybujú, ani kresťania, ani židia a je zaujímavé, že ani moslimovia. Aký bude Pánov príchod je opísané vo vyššie citovaných veršoch v liste Tesaloničanom. Viera v príchod Pána Ježiša a s tým spojený náš charakter a spôsob života vyvrcholí v tom, že sa k Nemu zhromaždíme. Je tu však výstraha o možnom zlyhaní a nevere, ktorá vyústi v odvrátení sa od viery. Dokonca tu bude zvod k uctievaniu falošného proroka. Nielen zvod, ale aj nátlak a prenasledovanie. Bude tu mimoriadne ťažká situácia pre veriacich v Ježiša Krista, teda v Boha. Mimoriadne okolnosti, ktoré z Božej moci a cez Božiu ochranu a silu „vyprodukujú ďalších hrdinov viery. Hrdinov viery tak ako ich my chápeme a pomenúvame našim ľudským slovníkom. Povedali sme si už, že v NZ nenachádzame slovo hrdina. V Zjavení sú opísaní takto:

„Potom som videl tróny: posadili sa na ne, dostali moc súdiť, a videl som duše zabitých pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, čo sa nekľanali šelme ani jej obrazu a neprijali jej znak na svoje čelá ani na ruky, ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov.“ Zjavenie 20:4.

Byť svedkom viery, vierou v Duchu svätom žiť život a taký život môže byť Pánom Bohom použitý na záchranu mnohých a nakoniec dosadený na pripravené tróny. Podľa všetkého tam nájdeme aj Nóača a všetkých tých, ktorí v ťažkých časoch na zemi vydávali svedectvo o Ježišovi Kristovi. Vydávať svedectvo a privádzať ľudí k Bohu bola úlohou veriacich v Boha, je úloha a zostáva úlohou aj pre budúce ťažké časy, ktoré prichádzajú. Modlitba je prvým a veľmi závažným krokom. Je to cesta, aby veriaci stáli za budúcich Bohom uznaných hrdinov viery. Alebo modlitba za tých, ktorí budú s Pánom Ježišom na trónoch s možnosťou súdiť! To je viac než úžasná nádej, ale súčasne je to aj veľká výstraha. Amen.